

*Nincs semmi, csak a kertben kavicsok káosza.
Az építkezés után üledett le ott, ahová a sódert
öntötték. Nincs semmi, csak bolygók rozsdája,
a három D-s képeslapon, a nagyobb lány ágya fölött.
Nincs más, csak a téglalap. A mi téglalapunk.*

PEER KRISZTIÁN

Gyűjteményeim

*Megnézendő filmek elavult adathordozón.
Söröskupakok, sörösdobozok.
Buszok alá bemászni a Bazilika mögött –
Guten tag, doze bier, bitte, ja?
Húsz éve olvasatlan, ki sem dobozolt könyveim védelmében
öltem egeret.
Hangyabolyba ásott, precízen kifőzött,
darazsakkal lerágatott madárkoponyák,
cickányállkapcsok bagolyköpetekből.
Garai Gábor három kötete,
kóstoló ifjúság.
Nem tudok vizuálisan felidézni
háromnál több konkrét pinát.
Cigarettdobozokból ragasztott kazettatartó –
koncertek a keverőből,
kérni mindig tudtam.
Se arc-, se névmemóriám,
bűntudatból bárkit visszajelölök.
Máig abból élek, hogy fiatalon mindenkiről tudtam, kicsoda.
Ezek ugyanolyanok.
Semmitől nem tudok megóvni, Nyuszi –
három habverő,
Zsófi cuccai.*

Napló

*Amikor egyéves voltam,
párhuzamos naplót írt anyám és apám,
a húgom találta meg,
és megmutatta a hülye.*

*Fogadkozásokkal kezdődik, és már februártól foghíjas,
görcsösen szabályos gyöngybetűkkel indul,
néhol olvashatatlan, háromnegyedrészt üres –
mindkettő olyan, amilyennek egy rendes naplónak lennie kell.*

*Anyám legnagyobb bánata
apám legjobb vicce:
a kutyát dicsérik meg többen
a boltig tartó úton,
vagy a gyereket.
Carver ölne a sivárság ilyen fokáért.
„Kisfiam, én soha életemben
semmi más nem akartam lenni, mint jó anya.”
Most már értem, miért.*

*Akkoriban még hetente egyszer-kétszer azért anyu is iszik,
hogy el tudja viselni aput. Vagy az életet. Vagy az anyaságot –
ez új.
Két kiló krumpli, termelői bor, vécépapír.
Olvasnak könyvet is, Updike, James Jones, Herman Wouk:
„befejeztem, jó volt”.*

*Hetvenöt, Dorog, esemény egy pesti társaság –
bárcsak tényleg megérkeztek volna!
Én sem megyek szívesen vidékre egyedül.
Meg is érkeztek, össze se röhögtek, elváltak magukban –
a stabilitás ára az elszigetelődés,
hogy valami okosat is mondjak, amíg arra várunk,
hogy a vendégem lehess.
Apu megveri azt, aki nem beszélget vele.*

*Okosabb vagy mindegyiknél,
még két év, és többet úgysem látod őket,
hiába súgysz, tudják ők is, nagyanyádat kiröhögik, joggal.
Döbbenetes fajismerettel
részeg tudósok közt töltött madarásztáborok.
Gyerekszüilők gyereke,*

*burgonyapecsét az önigazoláson.
Apu magára találása, anyu meghosszabbítása.
Túl hamar partner.*

*Partner menekülésben,
anyu elől eltitkolásban, anyuval vetkőztetésben,
összenézésben, ördögűzésben,
kimondatlan mindentudásban.
De csak ott vagyok boldog, ahol apu van.
De csak ott vagyok otthon, ahol anyu van.*

*Azért lettem ilyen korán ilyen okos,
hogy felismerjem, melyik apu jött haza.*

*Most kell szeretni,
minden csak viselkedés.*

*Ha ölelem a combját,
legyökeresítem, távolra nehezebben üt,
és végül lefekszik.
Neki sem volt könnyű.*

*Az védi másnap, akit ütni akart, elérni az ütéssel.
„Ments ki a szülői alól,
te úgyis majd Pestre mész.”*

*Kicszerélni a családi szótárban azt a szót,
hogy unszimpatikus, leoktatni anyám.
Szánni és gyűlölni minden vidékit,
aki nem tudja, merre van a Kálvin.*

*Olyan messzire dobott szerencsétlen magától,
nem is láthatja, mennyire vittem.
Mire való az emlékezet,
ha ő sem tudja, ami a fejében van, aki szült.*

*Ugyanakkor az is lehetséges,
hogy csak arra voltak kíváncsiak, hova tűnik a pénz.*